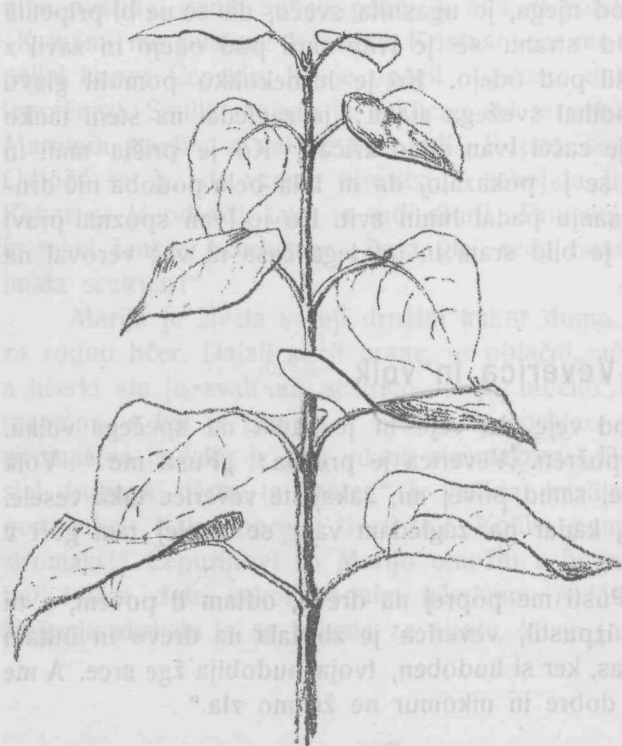

Mladi risar.

Priobčuje *A. Sič.*

Vzemite si vejico, ki ima celorobe liste (n. pr. vejico španskega bezga) ter jo postavite predse v steklenici, napolnjeni z vodo, da ostane vejica sveža. Potem si pa izberite list, ki ga hočete risati. Opazujte ga natančno in rišite ga tolikokrat, da ga že znate popolnoma pravilno narisati z nekoliko potezami.

Potem zasučite nekoliko steklenico in rišite prav tisti list, ki ima pa sedaj drugo ležo. Ko boste narisali že več takih posameznih listov, pa poizkušajte narisati celo vejico. Pri tem pa pazite, da boste narisali steblo in vse liste v pravi leži in velikosti in da bo vsak list prav tako zasukan kakor je v resnici. Tudi morate risati tako, da se bo natančno vedelo, kateri listi ali deli vejice so spredaj, torej bližji nas, kateri pa zadej, torej od nas oddaljeni. To doženete najlože s tem, da narišete sprednje z bolj krepkimi, zadnje pa z lažjimi (tanjšimi) potezami. Vejica, ki jo vidite tu, je s španskega bezga, ki je prav sedaj v najlepšem cvetju. Oglejte si jo natančno in izkušajte tudi vi svojo vejico narisati na ta način. Pozneje si pa vzemite tudi vejice z zobčastimi listi. Opozarjam vas pa, da ni potreba narisati vseh zobcev, kar

jih ima list, torej jih ne štejte, marveč le pravilno obliko morajo imeti, da se takoj z risbe spozna, kake vrste list je pred nami narisani. Naposled pa rišite tudi cvetice, ki jih imate sedaj na travnikih vse polno. — Vsako rastlino pa opazujte tako natančno, da jo boste znali narisati tudi na pamet.

Kako dobimo dež.

Današnja podoba „Kako dobimo dež“ nam kaže, kako si mislijo postanek dežja prav majhni otroci, ki še ničesar ne vedo o hlapenju. Tisti, ki so že bolj učeni, vedo, da voda izhlapeva. Vodni hlap se pa dviga kvišku, ker je lažji kot zrak, v višavah se pa nabira v oblake. Ako potegne hladan veter, se vodni hlap zopet shladi in zgosti ter izpremeni v vodne kapljice, ki padajo zaradi svoje teže na zemljo. Te vodne kapljice imenujemo dež. — Z našo današnjo podobo je tudi kaj lepo vpodobljena krasna pesem Simona Gregorčiča. Ta pesem — „Mavrica“ ji je naslov — je večini naših bralcev že znana. Komur še ni, naj jo prebere:

Biserna lestva se spenja v oblak,
spušča se onkraj na zemeljski tlak,
mavrica pisana, božji prestol.
Angeli hodijo gor in pa dol,
zlate kropilnice v rokah drže,
zemljo prežejno hladé in pojé.
Gori na stolu pa Večni sedi,
kapljici vsaki on srečo deli:
Pade na polje — rodi zelenjad,
kane na drevje — obilen da sad,
kaplja na njivi — da žito zlató,
kaplja na trti pa — vince sladkó.
Sreča se spušča na sleherno stvar,
Kadar zaliva nebeški vrtnar.

Prava barva zlata.

Le malo ljudi pozna pravo barvo zlata, ker ga vidimo največ mešanega z drugimi kovinami, nikdar pa ne čistega. Tako je tudi zlat denar pomešan z drugimi kovinami. Najčistejši zlat denar, kar so ga kovali doslej, so bili cekini po 50 dolarjev (1 dolar = 4 K 93 $\frac{1}{2}$, h). Take cekine so kovali v Kaliforniji v Ameriki. Pa tudi čisto zlato nima povsod enake barve. Avstralsko zlato je bolj rdečkasto kakor ono v Kaliforniji, zlato na Uralu (v mejnem gorovju med Evropo in Azijo) je pa še bolj rdeče barve.

Dolgo krajevno ime.

V Walesu na Angleškem so pri sodnijski obravnavi imenovali precej dolgo ime nekega kraja. Odvetniki so mu rekli „Llanfair“. Ko je vprašal sodnik po pravem imenu dotičnega kraja, so mu rekli, da se glasi to ime „Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlltysiliogoch“. — Kdo ve, kolikokrat se jim je zapletel jezik, ko so izgovarjali to lepo ime.

Žalostna beseda.

Učitelj: „Učili ste se že o glagolu. — Povej mi torej, kakšna beseda je umreti?“

Učenc e: „Žalostna!“

Japonski obed.

Japonci jedo najrajsi zelenjavo, sadje, morsko travo itd. Mleka, sira in masla ne poznajo, ker se ne pečajo z živinorejo. Če hočejo jesti kokošino ali svinjino, zadavijo ali utope take živali, ker ne marajo prelivati krvi s klanjem. Najnavadnejša jed so pa Japoncem ribe. Po obedu pijejo čaj, neko opojno pijačo in pokade pipico tobaka. Vilic, noža in žlice ne poznajo, jedo z dvema lesenima klinčkoma, ki ju vržejo po obedu stran. Tekočine pa le posrebljajo z jezikom.

127 raznih jezikov.

Dežela, kjer govore 127 raznih jezikov, je Indija v Aziji. Indija je angleška last, in angleški kralj je indijski cesar. Skupno število vseh prebivalcev Indije šteje 294 milijonov duš. V Indiji imajo Angleži samo 40.000 vojakov.

Pametnice.

Materino srcé
ljubezni je morjé.

*

Materina zvestoba
sega do groba.

*

Kar je dobrega, kmalu koristi,
kar je slabega, naglo škoduje.

*

Same obljube so klasje brez zrnja.

*

Pravo učenje
da lepo vedenje,
odpira stezico
v srečno življenje.

*

Koder ljubezen sije,
najlepše cvetje klije.

*

Brez napak
ni noben junak.

*

Malo si vreden,
če nisi dosleden.

A. K. Sezun.

Japonska mačka.

Dasi so na Japonskem nekatere živali iste vrste kot v Evropi, se vendar jako razlikujejo od naših. Japonska mačka ima n. pr. prav kratek rep ali ga pa sploh nima. Nekoč so dali perzijski mački za družico japonsko mačko, a ta je bežala pred prvo. Ko so pa perzijski mački odsekali rep, sta si bili z japonsko mačko takoj najboljši prijateljici. Tudi japonski psi se razlikujejo od naših psov najbolj v tem, da nimajo skoro nič nosu, temveč le neznatne nosnice.